

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 158 § 3 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 października 2016 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 września 2014 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 lutego 2014 r., sygn. akt XIV K (...),

na podstawie art. 544 § 2 k.p.k., 618 § 1 pkt 11 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić wniosek;

2) zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Powołanym wyrokiem Sądu Okręgowego w G., zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...), M. W. został skazany:

- 1) za czyn wypełniający dyspozycję art. 158 § 3 k.k. i art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 64 § 1 k.k., za udział w nocy z 2 na 3 września 2012 r. w K. w pobiciu J. L. i spowodowanie u niego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu przez trzykrotne skoczenie pokrzywdzonemu nogami na głowę, czego następstwem była jego śmierć – na karę 10 lat pozbawienia wolności,

- 2) za czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. za kierowanie dwukrotnie gróźb bezprawnych wobec N. N. w celu wywarcia na nią wpływu jako na świadka zdarzenia opisanego w pkt 1 – na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
3) za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,
a następnie na karę łączną 11 lat pozbawienia wolności.

Tym samym wyrokiem M. U. i P. K. również skazani zostali za pobicie J. L., lecz realizujące znamiona tylko art. 158 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt III KK [x], oddalił kasację obrońcy M. W. od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), jako oczywiście bezzasadną.

Obrońca skazanego wniósł na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k. o wznowienie postępowania, uchylenie wyroków obu Sądów i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, po przeprowadzeniu dowodów z zeznań S. W. (odnośnie do czynu z pkt 1) oraz B. C. i A. Z. (co do czynu z pkt 2) „na okoliczność potwierdzenia stanu faktycznego przedstawionego przez skazanego”. Obrońca powołał się we wniosku na oświadczenie S.W. z dnia 28 maja 2016 r., że między 8 października 2014 r. a 15 grudnia 2014 r. M. U. opowiadając o zdarzeniu w nocy 2/3 września 2012 r. m.in. podał, iż M. W. tylko raz na początku uderzył pokrzywdzonego, po czym wyszedł z jego mieszkania, raz uderzył go M.U., zaś P. K. „wpadł w szal” i kopał pokrzywdzonego leżącego na podłodze.

Natomiast gdy idzie o B. C. i A. Z., to mieli być obecni przy rozmowie N. N. z M. W., kiedy ten drugi raz rzekomo groził świadkowi.

Prokurator Prokuratury Krajowej w odpowiedzi na wniosek postulował jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie może być uwzględniony. Trafnie podnosi się w nim, przywołując fragmenty judykatów Sądu Najwyższego, że na gruncie podstawy wznowieniowej określonej w art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k. wystarczające jest, aby nowe fakty lub dowody mogły wiarygodnie podważyć prawdziwość przyjętych ustaleń faktycznych, a więc stworzyć wysokie prawdopodobieństwo uniewinnienia oskarżonego po wznowieniu postępowania.

Czyli, nowe fakty lub dowody powinny wskazywać na poważne prawdopodobieństwo błędności wyroku skazującego. Rzecz jednak w tym, że nawet jeżeli w toku przesłuchania przeprowadzonego na podstawie art. 97 k.p.k. w zw. z art. 546 k.p.k. S. W. potwierdziłby nie tylko fakt rozmów z M.U., ale i treść przekazanych mu przez tego skazanego informacji, nie byłby to dowód na okoliczność przebiegu zdarzenia; w szczególności, dowód niewinności M. W. albo naruszenia przez niego zaledwie nietykalności cielesnej pokrzywdzonego, ale tylko dowód, wymagający weryfikacji zeznaniami M.U., że rozmawiał o zdarzeniu ze S.W., któremu powiedział to, co jest napisane w oświadczeniu.

Skoro wznowienie postępowania ma obalić prawomocny wyrok, z którym przecież wiąże się prawne domniemanie jego prawidłowości, to nowe fakty lub dowody, o których mowa w art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k., muszą wprost wskazywać, że skazany nie popełnił czynu albo skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą. Oznacza to, że w postępowaniu wznowieniowym oferowane dowody nie mogą zmierzać do wykrycia albo oceny właściwego dowodu, co jest dopuszczalne, w myśl art. 169 § 2 k.p.k., tylko w postępowaniu rozpoznawczym. Najdalej idąc, gdyby nawet M. U. przesłuchany w trybie art. 97 k.p.k. podał, że zdarzenie przebiegało w sposób opisany w oświadczeniu S. W., to w dalszym ciągu istniałyby obciążające M. W. wyjaśnienia P. K. i zeznania N. N., M. U. dalej podważałby linię obrony M. W., że w ogóle nie było go na miejscu zdarzenia, (fakt bytności tam i uderzenia pokrzywdzonego przyznał dopiero w osobistej kasacji i własnym wniosku o wznowienie postępowania). W związku z powyższym powtórzyć należy, że siła nowych faktów lub dowodów musi być taka duża, aby tylko na ich podstawie konieczne było zniweczenie prawomocnego wyroku, a nie dopiero przeprowadzenie ponownie tych samych dowodów w trybie art. 97 k.p.k. albo w ponownym postępowaniu w celu spełnienia nadziei skazanego, że z tych samych osobowych źródeł dowodowych uzyskana zostanie odmienna wiedza oraz o takiej wymowie, że być może doprowadzi dopiero do wydania korzystniejszego wyroku.

Powyższe uwagi dotyczą również oferowanych dowodów w postaci zeznań B. C. i A. Z. Dodatkowo, we wniosku nawet nie próbuje się sugerować, że osoby te, o ile w ogóle były obecne przy rozmowie M. W. i N. N., nie słyszały gróźb pod jej adresem. Na tę okoliczność należałoby B.C. i A.Z. dopiero przesłuchać.

Postępowanie wznowieniowe nie służy poszukiwaniu dowodów niewinności skazanego, ani weryfikowaniu wersji przedstawionych przez oskarżonego i pokrzywdzonego, do czego wprost zmierza wniosek (zob. s. 4 *in princ.*).

Wreszcie, stwierdzić należy, że w odniesieniu do czynu z pkt 3 we wniosku nie powołano żadnych nowych faktów lub dowodów.

Z wszystkich przytoczonych względów oddalono wniosek o wznowienie postępowania jako oczywiście bezzasadny.